

У засвітах.

(ЛЕГЕНДА).

Вони станули проти себе — Світло і Тьма — як на початку Всебуття. І як тоді, коли ще Хаос Хаосом не був, станули проти себе, могутні, грізні своєю потугою й силою. І як тоді, коли ще Хаос Хаосом не був, промовило Світло:

— Я відберу тобі їх. У них нема вже ніодного серця, що не мало б тернового вінка на собі. Нема шляху, що не був би опарканений шибеницями і хрестами...

І як тоді — на початку Всебуття — відповіла зухвало Тьма:

— А я не дам тобі!..

— Я відберу тобі їх! Вони випили таку чашу горя і болю, як та, що Син Мій пив її. Розділили їх, як одержу Мого Сина, жеребом і, як на гробі Мого Сина, поклали на їх гріб чотири печаті!..

— А я не дам тобі!..

— Я відберу тобі їх. Ось я зважив своєю рукою провини їх і біль — і біль переважив...

Безодня хлані заклубилась і просунула, як тоді, коли ще Хаос Хаосом не був:

— А я не дам тобі!..

— Я відберу тобі їх!..

Світло оперло руки на велику райдугу і весняними громами рокотало:

— Це їх третій день надходить і я відберу тобі їх. В один ранок ударю лискавицею в їх печаті — і встануть, як Мій Син устав...

І відповіла прірва:

— А я постелю п'їтьму в їх душах і не побачуть Твоєї лискавиці!..

— Я відберу тобі їх. Пошлю їм вождів, мужів великих честю, що ярітимуть серцем, як смолоскипами і серцем, як смолоскипами, п'їтьму твою розвіють...

— А я не дам тобі! Лжепророків кину між них, що смолоскипи матимуть не гірші Твоїх, яркіші й більші. І полинуть до них, до моїх смолоскипів, як нетлі...

— Я відберу тобі їх! Це їх третій день і дам їм лицарство.

